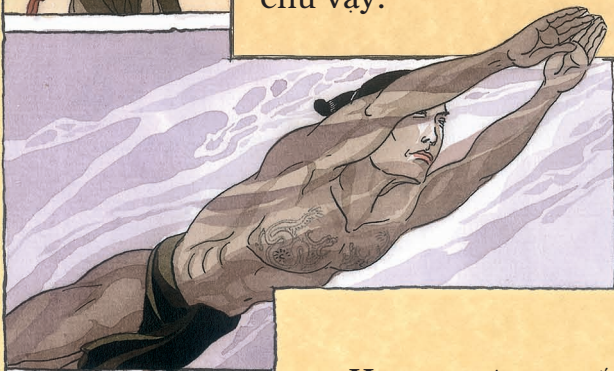

Dã Tượng nổi tiếng là người luyện voi rất giỏi. Hưng Đạo Vương giao cho Dã Tượng chăn dắt con voi đầu đàn một ngà. Con voi này dù có tiếng, nhưng chẳng bao lâu voi đã quán quýt với vị tướng trẻ như con chó khôn với chủ vậy.

Còn Yết Kiêu thì có tài bơi lặn. Người ta còn kể rằng Yết Kiêu muốn ở dưới nước lâu bao nhiêu cũng được, thậm chí ông còn ngủ được cả dưới nước nữa.

Hai vị tướng suốt ngày cùng nhau luyện tập. Chỉ một thời gian ngắn, Yết Kiêu giỏi nghề bắt voi rừng luyện thành voi trận, còn Dã Tượng bơi lặn cũng chẳng kém gì bạn.

Quân Nguyên đã thập thò đầu bờ cõi nước ta. Tên sứ giả lần này là Sài Thung. Hãn ngông nghênh, chẳng coi ai ra gì.

Vua ta cố nhìn, sai bày tiệc thật long trọng ở toà điện lớn nhất mời Sài Thung. Hãn khênh khay đến và một mực buộc ta hàng. Hãn đe nếu không hàng ngay, quân Nguyên sẽ sang làm cỏ nước Nam. Hãn lên giọng kiêu căng: “Vô ngựa quân Mông lướt qua miền nào thì cỏ miền ấy không mọc được nữa!”

Hung Đạo Vương bảo tả hữu: “Giặc hồng hách hòng dọa nạt ta đây! Đã thế ta ra oai cho chúng nhụt đi!” Ông bèn mặc áo nhà sư dẫn vài người theo hầu, trong đó có Yết Kiêu, đến sứ quán của Sài Thung.

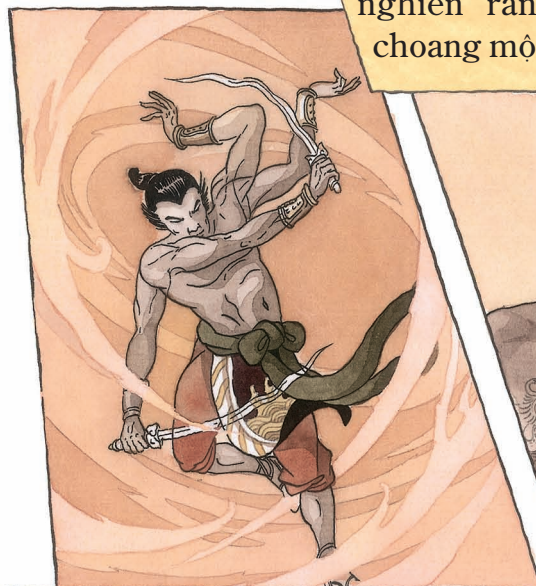

Bọn giặc canh cửa định gây sự với quân ta, nhưng thấy Yết Kiêu lâm liệt như thần tượng mà cặp mắt gườm gườm thì cũng ngại. Chúng bảo nhau vào gọi thẳng cầm đầu ra. Đứng là một tên đô vật Hồi Hột.

Gã Hồi Hột hằm hằm nhìn Yết Kiêu, ròi gác một cây côn sắt lên hai tảng đá và nghiền răng giơ kiếm chém đánh choang một nhát. Cây côn sắt đứt đôi.

Yết Kiêu mím cười lấy gai chanh găm mấy đóa hoa nhài lên lưng áo, nách áo của mình và rút dao múa bảy đường. Lưỡi dao Lào mỏng lượn sát ngực, sát nách ông, gọt rơi là tà những cánh hoa trắng muốt.

Thử tài mà thành thử gan! Gã Hồi Hột và đám lính Nguyên Mông gườm anh em Yết Kiêu, không còn dám giờ trò gì nữa.

Khi giặc Nguyên sang xâm lược nước ta, Yết Kiêu được lệnh cắm thuyền chờ ở bến Bãi bên sông. Còn Dã Tượng theo hầu Trần Quốc Tuấn.

Hung Đạo Vương bày trận định chẹn giặc. Nhưng thế giặc to quá, trận ấy quân ta núng. Hung Đạo Vương phải hạ lệnh cho rút lui.

Đại Vương là người rút sau cùng, nhưng đường bộ, đường sông đều lộ nhờ giặc.

Đại Vương định xuyên rừng leo núi mà đi. Dã Tượng vội thưa:

- Đại Vương chưa ra lệnh, chắc Yết Kiêu vẫn còn chờ!

